

какво е тя при музиката отъ звънцитѣ на свободнитѣ стада, тая чудна симфония на лѣтнитѣ нощи, която знаятъ само хората отъ широкитѣ полета! Тая музика бѣше запомнилъ Хаджи Ибрахимъ и не искаше да повѣрва, че и днесъ нѣкъде може да има нѣщо подобно.

Нѣкогашното скотовѣдство сега не съществува вече. Но и днесъ природата е такава, каквато е била нѣкога, за да бжде то възможно. Като напусне планинската врата между върховетѣ Индже-къзъ и Карпузъ-тепе, Места излиза въ равнината. И ето тая рѣка, широка, спокойна и хубава, е животворното сърдце на цѣлото Сарж-Шабанско поле. Зимата тукъ е топла, снѣгъ не пада никога и още съ първитѣ пролѣтни горещини изъ влажната земя бликва буйна растителность. Гжста и злачна трева покрива ливадитѣ, висока трѣстика се залюлява надъ блатата, гората изъ делтата — пространния и таинственъ Коджа-Орманъ — потъмнява и се изправя срѣдъ полето като планина.

Това е сжщинска тропическа гора. Исполинскитѣ стари дървета нито могатъ да се видятъ тѣй, както си сж, нито могатъ да се познаятъ. Долу отъ земята се подига гжсталакъ отъ младочки, плъзватъ нагоре и хиляди виещи растения: хмелъ, поветъ, бръшлянь, дива лоза и какви не други още. Тия безбройни живи вжда вървятъ по всички посоки, кръстосватъ се и се преплитатъ, изпъл-